

El cinema Casino de Begur

Ernest Sais, responsable de la sala Casino i memòria viva de la història del cinema a Begur i Sa Tuna Foto: LLU SERRAT.

Tot i que Totò no ha passat pel Casino de Begur, la seva història té molt en comú amb la del film de Tornatore. També hi va haver un capellà que indicava les escenes que s'havien de censurar ("paper!", cridava, perquè marquessin el lloc del rotlle on tallar). Però Ernest Sais, actual encarregat del cinema, ens fa veure que la famosa escena final dels petons censurats és una llicència de guió: "Les còpies circulaven molt de temps, l'havíem de retornar tal com venia. Després de la projecció tornàvem a enganxar els trossos de pel·lícula censurats."

Fill de pescadors de sa Tuna, l'Ernestet –com se'l coneixia– va començar amb 8 o 9 anys, cap a l'any 1957 o 1958, a fer d'ajudant d'un senyor de Barcelona que estiuejava a sa Tuna, Pere Casadevall. S'estimava tant el cinema que "tenia un projector a casa seva, i posava pel·lícules de franc a la plaça". I així va descobrir l'Ernestet el cinema: les nits d'estiu, amb un llençol de matrimoni desplegat a la plaça i el projector del Sr. Casadevall. Per allà van desfilar Charlot, el Gordo i el Flaco,

El llanero solitario... Recorda especialment una pel·lícula "no apta" per a nens que va poder veure, per la seva condició d'ajudant de projeccionista: La isla de Arturo, dirigida el 1962 per Damiano Damiani, amb música de Nino Rota, i guanyadora de la Conxa d'Or del Festival de Sant Sebastià. "Un matrimoni va a una illa i la dona s'enamora del farer", recorda Ernest. "Tots els nanos eren a dormir d'hora aquell dia", però ell va poder veure aquesta història d'un amor prohibit i va quedar impressionat.

Ernest Sais va treballar a la cabina de projecció del cinema de Mariano Frigola, de Begur, entre el 1965 i el 1968. "Quan vaig pujar a la sala de màquines per primera vegada i vaig veure aquell monstre, definitivament vaig començar a enredar-me amb el cinema." Ara treballa a l'Ajuntament de Begur, i encara és l'encarregat del cinema Casino, que durant un temps havia estat de la parròquia. L'Ajuntament el va reobrir cap al 1977 i ha pagat la digitalització que li ha permès sobreviure. Funciona els caps de setmana, sovint amb públic de Barcelona amb casa a Begur ("ve a veure pel·lícules que no ha pogut veure perquè treballa"). Les pel·lícules hi solen arribar al cap de 3 o 4 setmanes de l'estrena. "Ens va molt bé, perquè després d'aquest temps ja sabem si ha funcionat." Entre les darreres que han projectat hi ha certament bons títols: Trumbo, La habitación, Julieta... També fan col·loquis amb experts del tema que tracta la pel·lícula, i l'any passat fins i tot va ser la seu de la primera edició del Festival Internacional de Cinema de Begur. "Cinema Paradisoreflecteix la meua vida, és igual", diu Ernest Sais. Per sort, el Casino de Begur ha tingut un final ben diferent.

Publicat a:

-El Punt Avui. Comarques Gironines 25-06-2016 Pàgina 54

-El Punt Avui. Barcelona 25-06-2016 Pàgina 38

-El Punt Avui. Camp i Ebre 25-06-2016 Pàgina 38

-El Punt Avui. Lleida 25-06-2016 Pàgina 38

-El Punt Avui. Maresme 25-06-2016 Pàgina 38

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/5-cultura/19-cultura/980308-el-cinema-casino-de-begur.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=nacional&utm_source=rss&utm_medium=nacional&utm_campaign=rss&f=El+Punt+Avui